

Συλλογή της Νομολογίας

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 22ας Φεβρουαρίου 2018 – ERSTE Bank Hungary

(Υπόθεση C-126/17)¹

«Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Άρθρο 4, παράγραφος 2, άρθρο 5 και άρθρο 6, παράγραφος 1 – Ρήτρες με τις οποίες καθορίζεται το κύριο αντικείμενο της σύμβασης – Σύμβαση δανείου συνομολογηθείσα σε ξένο νόμισμα – Περιεχόμενο της έννοιας “διατυπωμένες κατά τρόπο σαφή και κατανοητό” – Μερική ή ολική ακυρότητα της σύμβασης»

1. Προστασία των καταναλωτών – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Οδηγία 93/13 – Πεδίο εφαρμογής – Ρήτρες με τις οποίες καθορίζεται το κύριο αντικείμενο της σύμβασης ή οι οποίες αφορούν το τίμημα ή την αμοιβή και τις υπηρεσίες ή τα αγαθά που θα παρασχεθούν ως αντάλλαγμα – Ρήτρα σύμβασης δανείου συνομολογηθείσας σε ξένο νόμισμα η οποία επιβάλλει στον καταναλωτή να εξοφλήσει το εν λόγω δάνειο στο ίδιο αυτό νόμισμα – Εμπίπτει – Προϋποθέσεις – Υποχρέωση να πληρούνται οι απαιτήσεις περί κατανοητού χαρακτήρα και περί διαφάνειας – Περιεχόμενο

(Οδηγία 93/13 του Συμβουλίου, άρθρο 4 § 2 και άρθρο 5)

(βλ. σκέψη 35, διατακτ. 1)

2. Προστασία των καταναλωτών – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Οδηγία 93/13 – Κήρυξη ρήτρας ως καταχρηστικής – Περιεχόμενο – Εθνική ρύθμιση που παρέχει την εξουσία στο εθνικό δικαστήριο που κηρύσσει την ακυρότητα καταχρηστικής ρήτρας να εφαρμόζει αντ’ αυτής εθνική διάταξη ενδοτικού δικαίου – Επιτρέπεται

(Οδηγία 93/13 του Συμβουλίου, άρθρο 6 § 1)

(βλ. σκέψεις 40, 41, διατακτ. 2)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το άρθρο 5 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι πληρούν την απαίτηση σύμφωνα με

¹ ΕΕ C 221 της 10.7.2017.

την οποία οι συμβατικές ρήτρες πρέπει να είναι διατυπωμένες κατά τρόπο σαφή και κατανοητό, κατά τις ως άνω διατάξεις, οι ρήτρες συμβάσεως δανείου που συνάπτεται μεταξύ καταναλωτή και τραπεζικού ιδρύματος, σε κράτος μέλος, όταν το χρηματικό ποσό που θα τεθεί στη διάθεση του καταναλωτή αυτού, εκφραζόμενο σε ξένο νόμισμα ως λογιστικό νόμισμα, καθοριζόμενο σε σχέση με το νόμισμα στο οποίο θα γίνει η καταβολή, δηλώνεται σαφώς. Στο μέτρο που ο καθορισμός του ποσού αυτού εξαρτάται από την ισχύουσα συναλλαγματική ισοτιμία κατά την ημερομηνία εκταμιεύσεως του δανείου, η εν λόγω απαίτηση επιβάλλει να είναι διαφανείς οι μέθοδοι υπολογισμού του πραγματικού ποσού του δανείου καθώς και η εφαρμοστέα συναλλαγματική ισοτιμία, ώστε ο μέσος καταναλωτής, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως επιμελής και ενημερωμένος, να δύναται να αξιολογήσει βάσει σαφών και κατανοητών κριτηρίων τις οικονομικές συνέπειες που συνεπάγεται η εν λόγω σύμβαση για τον ίδιο, στις οποίες περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, το συνολικό κόστος του δανεισμού του.

- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, σε περίπτωση που εθνικό δικαστήριο διαπιστώσει τον καταχρηστικό χαρακτήρα ρητρών δανειακής συμβάσεως που συνάπτεται μεταξύ καταναλωτή και τραπεζικού ιδρύματος, όπως είναι οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης ρήτρες, η διάταξη αυτή δεν αποκλείει την κήρυξη από το εθνικό δικαστήριο της ακυρότητας της συμβάσεως στο σύνολό της, αν αυτή δεν μπορεί να εξακολουθήσει να υφίσταται μετά την κατάργηση των εν λόγω ρητρών.